

Téměř všichni písničkáři bez výjimky si pochvalovali vynikající atmosféru svých recitálů na zámku. Samozřejmě, že velký podíl na tom má sál zcela naplněný lidmi, kteří přišli právě za touto muzikou, ale určitě nejen to. Jako velmi šťastná se totiž jeví i volba místa. Jsem zcela přesvědčen, že na jakékoliv jiné scéně Zahrady by taková atmosféra nebyla. V sále, který byl velmi dobře nazvučen a kde by se i přesto dalo vystupovat akusticky, bylo pro písničkáře naprosto ideální prostředí. Osobním výpovědím, křehkým písničkám, jemným vtípkům a vůbec osobnostem písničkářů velmi svědčí přímý a bezprostřední kontakt s publikem, což bylo v sále možné bezesbytku. Účinkující mohl navázat kontakt i s tím nejvzdálenějším divákem, na nejbližšího diváka si téměř sáhnout, naopak každý divák perfektně slyšel a viděl účinkujícího, mohl sledovat každý jeho pohyb, výraz, zabarvení hlasu. Nebylo zde žádné pódium, všichni byli na jedné lodi, všichni si vzájemně viděli do očí. Toto prostředí dalo vyniknout písničkám v plné kráse, a tak jsme mohli slyšet jednoho písničkáře za druhým, jak až téměř zapýřeně říká, jak je to publikum báječné a že takový potlesk snad ještě nikdy neměl.

Kéž by se z toho poučili ostatní pořadatelé, i sami písničkáři a upřednostňovali pro svá vystoupení spíše komorní prostředí. Jistě by pak bylo v mnohých případech písničkářům i jejich divákům blaze.